

værende Finanslovs, der i Forbigaaende sagt foraarstager haade Statsrevisionen og Ministerierne adskillige Bryderier, at det ikke er blevet bragt paa det Klare, hvilke Specificationer i Anmærkningerne der ere givne paa en saadan Maade, at de gaa lige med Finanslovens Text og altsaa ere bindende, og hvilke der kun ere meddelte til Oplysning om, hvad vedkommende Ministerium paa den Tid, Forslaget blev affattet, har set sig istand til at sige om Anvendelsen af de forlangte Penge. Jeg vilde ønske, at det nu foreliggende Forslag maatte blive Initiativet til at bringe dette Spørgsmaal paa det Rene. Det vil ikke være saa ganske let, som det maasse ved første Dristelse kunde synes, thi jeg tør fremsætte den Paastand, uden derved at ville udtale nogen Dadel imod Nogen, at det ingenlunde er altid, at vore Ministerier, hvor gammel nu end Finansloven allerede er bleven, forstaa deres eget Budget, de forstaa ikke Betydningen af de Anmærkninger, der følge med, eller endogsaa af selve den Text, der findes i Finanslovsforlaget, som det forelægges Rigsdagen. Vil man have et ret slaaende Exempel derpaa, skal man tage et Budget, som Marineministeriet for nogle Aar siden forelagde og fik vedtaget, der indeholder en saadan Uendelighed af Details, at, da Ministeriet fik den Underretning, at dets Regnskab maatte være ligesaa uendeligt, blev det fuldstændig forfærdet over, hvad det selv havde gjort, thi det havde der aldrig været tænkt paa. Hvad der skete i det Store, sker jævnlig i det Mindre; det er ikke Ministerierne, naar de forelægge Forslaget til Finansloven, klart, hvilket Forholdet skal være imellem Finanslovens Text og de sig dertil sluttende Anmærkninger, og det er derfor heller ikke Ministerierne klart, hvorvidt de binde Hænderne paa sig selv, eller hvad Regnskabet i Virkelighedens Heden skal omfatte. Jeg vilde derfor være den høitærede Finansminister meget taknemmelig, hvis det nu foreliggende Forslag maatte give Stødet til, at han vilde sætte dette Spørgsmaal i Bevægelse og bringe det til Afgjørelse, og jeg vil da tilstaa, at jeg hvis den høitærede Finansminister vilde gaa ind derpaa, vilde anse det for heldigt, om vi først fik dette Spørgsmaal bragt paa det Rene og

udsatte, indtil det var afgjort, at tage nærmere Bestemmelser om Statsregnskabet. Jeg vil kun tillade mig endnu at føie en Bemærkning til for at oplyse, hvorledes jeg havde tænkt mig det. Dersom man fik opstillet en bestemt og klar Afstillelse imellem, hvad der var bindende Bevilling, og hvad der kun var meddelt til Oplysning, saa tænker jeg mig, at Statsregnskabet skulde indeholde i sin egentlige Text et Regnskab, der Konto for Konto svarede til Finanslovens Konti, og at Anmærkningerne, som nu hyppig findes nedenunder Texten, skulde indeholde et tilsvarende Regnskab for den Del af Anmærkningerne til Finansloven, som ansaas for bindende. Saa havde vi et fuldstændigt Regnskab og i en Form, der slittede sig til det forelagte Finanslovsforslag, et fuldstændigt Regnskab, omfattende hele Finansloven og omfattende alle Bevillinger. For dem, der ikke have Leilighed til at undersøge Statsrevisionens Betænkninger, i hvilke ofte Enkeltheder af selve Regnskabet nu maa gives, eller som ikke have Lyst dertil, vilde tillige denne Indretning af Statsregnskabet være af en meget væsentlig Nytte, fordi de paa det Sted, hvor man nærmest vilde være tilbøielig til at søge det, nemlig i Statsregnskabet, vilde finde Alt, hvad der havde været Gjenstand for Bevilling, med dertil hørende Oplysninger. Spørger man nu, om den Bestemmelse, som findes i § 6, andet Stykke, kan anses for i og for sig tilfredsstillende, saa vil jeg tilstaa, at jeg ogsaa har adskillige Betænkeligheder derved. Der staar jo nemlig, at ethvert Ministerium skal give et Bestyrelsesregnskab, der indeholder fornøden Forklaring om Afvigelser imellem Bevilling og Regnskab; men denne Bestemmelse kan jeg paa ingen Maade anse for tilstrækkelig. Deraf synes nemlig at maatte følge, at, saafremt netop den bevilgede Sum var ført til Udgift, saa behøvedes der ingen nærmere Forklaring, saa var man færdig dermed. Men derved er man paa ingen Maade færdig med en Konto; thi et Beløb, som bevilges under en Konto, bevilges jo til en bestemt Anvendelse; man maa altsaa have Oplysning om, hvorvidt Pengene ere anvendte paa den Maade og ikke paa nogen anden. Det er meget ofte, man kan maasse sige al-